

می دادیم. به صورت ویژه به دختر بچه‌ها هم گیره و کش مو می دادیم. پرچم ایران و عکس رهبر شهیدرانی در این موبک توزیع می کردیم و در مجموع، همه کارها بر دوش خانم‌های آرایشگر بود. بعد از آن، با توجه به اتفاقات اخیر، دست به کار دوخت پرچم شدیم که توضیحش را خانم غفوری دادند. در کنارش یک برنامه ثابت دیگر هم داشتیم و آن آماده سازی ساندویچ برای بچه‌های گشت انتظامی بود که هزینه‌اش را خود خانم‌ها تقبل می کردند. اما پس از این همراهی‌ها احساس کردیم باید برای بچه‌هایی که از ما دورند هم کاری انجام دهیم. پیش‌تر به این موضوع برای بچه‌های جنگ زده غزه فکر کرده بودیم، اما تصور نمی کردیم روزی نوبت به بچه‌های کشور خودمان در تهران و شهرهای اطراف برسد. حال و هوای بچه‌ها را که دیدیم، اتاق فکر تشکیل دادیم و دنبال راهکاری گشتیم که در نهایت به طرح «آغوش» رسیدیم؛ آغوشی برای همراهی و همدردی. امیدوارم هر مادری که این گزارش را می‌خواند با ما همراه شود و چنانچه صلاح می‌داند، به ما بپیوندد یا اگر خودش شرایط دارد، از میان عروسک‌های دخترش یا اسباب‌بازی‌های پسرش چند تایی را جدا کند و راهی دیدار بچه‌هایی کند که حالا اسباب‌بازی‌هایشان زیر خرواری از خاک دفن شده است. جالب است این را بگوییم و شما بنویسید که بسیاری از مادران، همراه با دعا و اشک چشم، این عروسک‌ها را به ما هدیه می‌کنند و حتی داوطلب همراهی ما در سفر جهادی می‌شوند. حتی مادری همراه دختر بچه‌اش عروسکی هدیه آورد که دخترش آن را خیلی دوست داشت. وقتی عروسک را می‌داد، فقط یک جمله گفت: این رو به بچه‌هایی بدید که مامان ندارند.

در گروه جهادی «یسرا» خانم‌های دیگر هم فعالیت می‌کنند. سمیرا رشیدی، ملیحه عاقلی، مریم بختی، تکتم همایون دوست و محبوبه طاهری از دیگر اعضا هستند که هر کدام تلاش کرده‌اند باری را بردوش بکشند. تازیشه‌های این انقلاب تنومندتر شود.

بسیاری از مادران، همراه با دعا و اشک چشم، این عروسک‌ها را به ما هدیه می‌کنند و حتی داوطلب همراهی ما در سفر جهادی می‌شوند

گاهی اسباب‌بازی‌های دیگر را هم تحویل می‌گیریم. اگر نیاز به تعمیر داشته باشد، انجام می‌دهیم و بعد آن‌ها را برای اهدا آماده می‌کنیم. از آنجا که ممکن است با خواندن این گزارش، عزیزانی بخواهند به ما عروسک اهدا کنند، این نکته را می‌گوییم که نگران لباس پاره یا مثلاً کتیف بودن عروسک‌ها نباشند؛ اگر قابل استفاده باشد، ایرادهای جزئی را برطرف می‌کنیم.

همراه با دعا و اشک چشم

این طرح‌ها پیش از آنکه به عرصه بیابند، در ذهنی خلاق خلق شده‌اند. خالق طرح «آغوش» راضیه بوژآبادی است؛ مدیر فرهنگی مجموعه. او که به تازگی در موبک آرایشگران در خیابان سعدی مشغول فعالیت بوده، می‌گوید: این موبک در شب‌های قدر برگزار شد و بعد از افطار با پذیرایی چای و خرما در خدمت مردم بودیم. فضای موبک کاملاً زنانه بود و برای خانم‌ها و دختران جوان، جلسات تبیینی با موضوع‌های انقلاب، دفاع مقدس و حجاب داشتیم. به بچه‌ها با دکنک‌هایی با شعار «مرگ بر آمریکا»، «مرگ بر اسرائیل» و «جانم فدای رهبر» هدیه

این طرح، خانم‌های آرایشگر گروه جهادی «صیانه» نیز ما را همراهی کردند. غفوری درباره دیگر فعالیت‌هایی که این روزها همراه با بانوان گروه جهادی انجام می‌دهند، می‌گوید: برپایی سفره ختم صلوات برای پیروزی رزمندگان اسلام، برگزاری جلسه ختم قرآن هدیه به روح رهبر شهید و برپایی جلسات روضه همراه با سخنرانی‌های تبیینی و پرسش و پاسخ، از دیگر اقدامات ما در این روزهاست.

عروسک بهانه است

نرجس محتشمی‌نیا، مدیر حوزه خیاطان مجموعه «سفیران زیبایی و سلامت یسرا»، می‌گوید: تمام سعی ما این است که لحظه‌ای آرامش برای کودکان و مادران جنگ‌زده باشیم. با طرح «آغوش» خواستیم بگوییم که ما هم در کنار شما هستیم و اندوه شما را، هر چند به اندازه شما درک نکنیم، سعی می‌کنیم در آن سهیم باشیم. همین چند روز پیش که مادران شهدای مدرسه میناب میهمان ما بودند، همراه با خاطرات آن‌ها اشک ریختیم. واقعا تصور اینکه ناگهان بچه‌هایت را از دست بدهی سخت است و بعد هیچ... یا فقط تکه‌ای از بدن آن‌ها را به دست بدهند. تجربه مادری ما باعث شده است خود را با این مادران هم درد بدانیم و شریک غم‌هایشان شویم و از طرفی، آغوش مادرانه‌مان را برای بچه‌هایی هدیه ببریم که حالا دیگر مادری ندارند. عروسک بهانه‌ای است تا دل آن‌ها را به دست بیاوریم و بعد مأمنی برای دردهایشان باشیم. البته این عروسک‌ها خودشان هم باری از احساس را به همراه دارند؛ چرا که از خانه‌ای می‌آیند که مادری دارد و از آغوش کودکی که حالا دارایی‌اش را تقسیم کرده است، اومی‌گوید: در جمع‌آوری عروسک‌ها محدودیتی نگذاشته‌ایم و

